

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЈАВНОМ ДУГУ

Члан 1.

У Закону о јавном дугу („Службени гласник РС”, бр. 61/05, 107/09 и 78/11), у члану 1. речи: „Републичког завода за здравствено осигурање”, замењују се речима: „Републичког фонда за здравствено осигурање”, а речи: „републичких фондова за пензијско и инвалидско осигурање” замењују се речима: „Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање”.

Члан 2.

У члану 2. став 1. тачка 2) после речи: „Јавни дуг” додаје се реч: „Републике”.

У тачки 2) подтачка (4) речи: „односно по основу контрагаранције коју даје Република,” бришу се.

У тачки 3) речи: „за рефинансирање јавног дуга” замењују се речима: „за рефинансирање обавеза по основу јавног дуга”, а речи: „и контрагаранција” бришу се.

Тачка 5) брише се.

У тачки 7) речи: „и штедионице” бришу се.

Члан 3.

У члану 5. став 1. после речи: „финансирања буџетског дефицита,” реч: „дефицита” брише се, а речи: „рефинансирања неизмиреног дуга” замењују се речима: „рефинансирања доспелих обавеза по основу јавног дуга”.

У ставу 2. речи: „и контрагаранција” бришу се.

У ставу 4. после речи: „финансирање буџетског дефицита” реч: „дефицита” брише се а речи: „рефинансирање јавног дуга” замењују се речима: „рефинансирање доспелих обавеза по основу јавног дуга”.

Члан 4.

Назив члана 6. мења се и гласи:

„Задуживање за финансирање текуће ликвидности”

У члану 6. став 1. реч: „дефицита” брише се.

У ставу 3. реч: „дефицита” брише се.

Члан 5.

Назив члана 7. мења се и гласи:

„Задуживање за финансирање буџетског дефицита и рефинансирање доспелих обавеза по основу јавног дуга”.

У члану 7. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Република се може задуживати за рефинансирање обавеза по основу јавног дуга узимањем кредита, односно емитовањем државних хартија од

вредности, под условом да се средства од тог задуживања користе за плаћање неизмиреног износа дуга или плаћања по основу издатих гаранција.”

У досадашњем ставу 2. који постаје став 3. после речи: „буџетског дефицита” додају се речи: „и рефинансирање доспелих обавеза по основу јавног дуга”.

Ст. 3. и 4. бришу се.

Члан 6.

Назив члана 8. и члан 8. бришу се.

Члан 7.

У члану 9. додаје се став 2, који гласи:

„Влада посебним актом уређује начин праћења реализације инвестиционих пројеката који се финансирају из кредита или државних хартија од вредности.”

Члан 8.

У члану 11. ставу 2. тачка 4) мења се и гласи:

„4) управљање приливима по основу јавног дуга, инвестирање и обављање осталих трансакција са вишковима ликвидности, односно средствима финансијске имовине Републике Србије под управљањем.”

Став 4. мења се и гласи:

„У циљу активног управљања јавним дугом Влада именује Комитет за управљање јавним дугом и средствима финансијске имовине Републике Србије под управљањем, који за свој рад одговара Министру.

После става 4. додају се нови ст. 5. и 6, који гласе:

„Министар ће донети Правилник о задацима, функционисању и организацији Комитета за управљање јавним дугом и средствима финансијске имовине Републике Србије под управљањем, у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Министар доноси акт којим се утврђује која је финансијска имовина под управљањем.”

Досадашњи став 5. који постаје став 7, мења се и гласи:

„Стратегија из става 3. овог члана је саставни део Фискалне стратегије за наредни средњорочни период.”

Члан 9.

У члану 15. став 3. после речи „Народном банком Србије” додају се речи: „или неком другом државном институцијом”.

Члан 10.

У члану 16. став 1. брише се.

У ставу 2. који постаје став 1, после речи: „дуга” додају се речи: „локалне власти и”.

У досадашњем ставу 3. који постаје став 2. речи: „ст. 1. и 2.” замењују се речима: „става 1.”

После става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Република може дати гаранције из става 1. овог члана само ако се средствима кредита за који се даје гаранција финансирају капитална улагања дужника. Република не може дати гаранције из става 1. овог члана ако се средствима кредита за који се даје гаранција финансира текуће пословање дужника односно за потребе ликвидности дужника.”

У ставу 4. речи: „ст. 1. и 2.” замењују се речима: „става 1.”

Члан 11.

У члану 17. број: „3” замењује се бројем: „2”.

Члан 12.

Назив члана 25. и члан 25. бришу се.

Члан 13.

Назив члана 26. мења се и гласи:

„Емитовање и трговање државним хартијама од вредности”.

У члану 26. став 3. реч: „ХОВ” брише се.

Додаје се став 4. који гласи:

„Државним хартијама од вредности може се трговати на регулисаном тржишту и ОТЦ тржишту у Републици Србији.”

Члан 14.

У члану 28. став 2. брише се.

У досадашњем ставу 3. који постаје став 2. реч: „ХОВ” брише се.

Члан 15.

У члану 34. став 3. после речи: „гаранције” додају се речи: „правним лицима чији су оснивач нити било ком другом правном лицу”.

Члан 16.

Назив члана 35. мења се и гласи:

„Задуживање локалне власти за финансирање текуће ликвидности”.

У члану 35. став 1. реч: „дефицита” брише се.

Члан 17.

У члану 37. став 1. речи: „есконтне стопе” замењују се речима: „референтне каматне стопе”.

Члан 18.

У члану 38. став 1. речи: „односно контрагаранције,” бришу се.

Члан 19.

Назив главе IX. мења се и гласи:

„IX. ПРАЋЕЊЕ РЕАЛИЗАЦИЈЕ, КОНТРОЛА, ЕВИДЕНЦИЈА И ИЗВЕШТАВАЊЕ”

Назив члана 40. и члан 40. мењају се и гласе:

„Праћење реализације и контрола

Члан 40.

Праћење реализације, контролу и извештавање у вези са спровођењем техничких и финансијских одредаба уговора о кредиту за финансирање инвестиционих пројеката обавља јединица за управљање пројектом (у даљем тексту: ЈУП) која се образује при кориснику кредита.

ЈУП, сваког квартала, доставља Министарству и надлежном министарству извештај о реализацији пројекта из става 1. овог члана.

Министар финансија ближе уређује облик и садржину извештаја о реализацији уговора о кредиту за финансирање инвестиционих пројеката из става 2. овог члана, као и услове за отказивање кредита и казне за кориснике кредита услед неуспешне реализације пројектних зајмова.”

Члан 20.

У члану 41. став 2. речи: „односно контрагаранције,” бришу се.

Члан 21.

У члану 44. тачка 3) после речи: „управљање приливима по основу јавног дуга” додају се речи: „инвестирање и обављање осталих трансакција са вишковима ликвидности односно средствима финансијске имовине Републике Србије под управљањем”.

Члан 22.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у члану 97. тач. 15. и 17. Устава Републике Србије, према којима Република Србија уређује и обезбеђује финансирање остваривања права и дужности Републике Србије утврђених Уставом и законом и друге односе од интереса за Републику Србију, у складу са Уставом.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

У циљу реализације аранжмана са Међународним монетарним фондом неопходно је да Република Србија изврши измене и допуне Закона о јавном дугу, првенствено у домену лимитирања намене зајмова за које може бити издата гаранција Републике Србије, а то је укидање могућности Републике Србије да даје гаранције за кредите за потребе ликвидности јавним предузећима и другим правним лицима.

Изменама закона дефинише се и надлежност Управе за јавни дуг за управљањем средствима финансијске имовине под управљањем и већа контрола над имплементацијом пројектних зајмова.

Предложене измене треба да смање притисак на расходну страну буџета Републике Србије и повећају финансијску дисциплину у јавном сектору.

Предвиђена решења такође имају за циљ да отклоне уочене недостатке термиолошке природе и да на тај начин омогуће ефикаснију примену и прецизније тумачење важећег Закона о јавном дугу („Службени гласник РС”, бр. 61/05, 107/09 и 78/11 – у даљем тексту: Закон).

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА ПРЕДЛОГА ЗАКОНА

Чланом 1. врши се усклађивање назива институција чији је назив измењен након доношења Закона о јавном дугу.

Чланом 2. врши се измена члана 2. став 1. тачка 2) Закона, где се након речи: „Јавни дуг” додаје реч: „Републике”, како би се одредба Закона термиолошки ускладила.

У члану 2. став 1. тачка 5) и тачка 2) подтачка 4) брише се реч „контрагаранције”, јер је након престанка постојања Државне заједнице Србија и Црна Гора престала да постоји законска могућност за издавање контрагаранције.

У члану 2. став 1. тачка 3) додају се речи ради термиолошког прецизирања.

У члану 2. став 1. тачка 7) брише се реч: „штедионице” јер исте више не егзистирају у правном систему Републике Србије у смислу Закона.

Чланом 3. врши се термиолошко прецизирање члана 5. Закона.

У ставу 2. члана 5. брише се реч: „контрагаранција” јер је након престанка постојања Државне заједнице Србија и Црна Гора престала да постоји законска могућност за издавање контрагаранције.

У ставу 4. члана 5. Закона бришу се одређене речи и врши се даље термиолошко прецизирање Закона.

Чл. 4, 5. и 6. врши се термиолошко прецизирање Закона.

Члан 7. прописује да Влада уређује начин праћења реализације инвестиционих пројеката који се финансирају из кредита или државних хартија од вредности.

Чланом 8. предвиђено је да Влада именује Комитет за управљање јавним дугом и средствима финансијске имовине Републике Србије под управљањем на препоруку Светске банке, како би се унапредила

транспарентност управљања јавним дугом и уређује се врста подзаконског акта и рок за његово доношење.

Чланом 9. уређено је да осим Народне банке Србије поједине послове у вези са отплатом јавног дуга могу вршити и друге државне институције.

Чланом 10. уређује се у којим случајевима је могуће издати гаранцију Републике Србије, односно да се гаранција не може дати ако се средствима кредита који се гарантује финансира текуће пословање дужника, тј. његових потреба за ликвидношћу.

Чланом 11. врши се термилошко прецизирање у члану 17. Закона.

Чланом 12. брише се члан 25. Закона који се односи на контрагаранције, јер је након престанка постојања Државне заједнице Србија и Црна Гора престала да постоји законска могућност за издавање контрагаранције.

Чланом 13. предвиђено је да се државним хартијама од вредности може трговати на регулисаном тржишту, као и на ОТЦ тржишту.

Чланом 14. предвиђено је брисање става 2. у члану 28. Закона, који уређује доношење одлуке о избору стране клириншке куће од стране министра финансија.

Чланом 15. предвиђено је прецизирање члана 34. Закона и предвиђа да локалне власти не могу давати гаранције правним лицима чији су оснивач, нити било ком другом правном лицу.

Чланом 16. врши се термилошко прецизирање члана 35. Закона.

Чланом 17. врши се термилошко прецизирање члана 37. Закона.

Чланом 18. врши се термилошко прецизирање члана 38. Закона.

Чланом 19. мења се назив Главе IX, назив члана 40. и члан 40. Закона тако што се ближе уређују облик и динамика извештавања о реализацији инвестиционих пројеката који се финансирају из кредита.

Чланом 20. врши се термилошко прецизирање члана 41. Закона.

Чланом 21. допуњује се члан 44. став 1. тачка 3) Закона тако што се поред послова Управе за јавни дуг који се односе на управљање приливима по основу јавног дуга предвиђа да инвестира и обавља остале трансакције са вишковима ликвидности, односно средствима финансијске имовине Републике Србије под управљањем.

Чланом 22. се прописује да овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

IV. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити додатна средства у буџету Републике Србије.

V. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Доношење овог закона по хитном поступку предлаже се у складу са чланом 167. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12-пречишћен текст), имајући у виду да је у циљу реализације аранжмана са Међународним монетарним фондом неопходно извршити измене и допуне Закона.

VI. ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА ЗАКОНА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ

Предмет уређивања

Члан 1.

Овим законом уређују се услови, начин и поступак задуживања Републике Србије (у даљем тексту: Република), јединица територијалне аутономије и

локалне самоуправе (у даљем тексту: локална власт), ~~Републичког завода за здравствено осигурање РЕПУБЛИЧКОГ ФОНДА ЗА ЗДРАВСТВЕНО ОСИГУРАЊЕ, републичких фондова за пензијско и инвалидско осигурање РЕПУБЛИЧКОГ ФОНДА ЗА ПЕНЗИЈСКО И ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ и Националне службе за запошљавање (у даљем тексту: организације обавезног социјалног осигурања), као и јавних предузећа и других правних лица, чији је оснивач Република (у даљем тексту: правна лица), давање гаранција Републике, начин и поступак управљања јавним дугом и вођење евиденције о јавном дугу.~~

Значење израза Члан 2.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

- 1) **Дуг** је новчана обавеза или обавеза отплаћивања новчаног задуживања;
- 2) **Јавни дуг** РЕПУБЛИКЕ јесте:
 - (1) дуг Републике који настаје по основу уговора који закључи Република,
 - (2) дуг Републике по основу хартија од вредности (у даљем тексту: државне хартије од вредности),
 - (3) дуг Републике по основу уговора, односно споразума којим су репрограмирани обавезе које је Република преузела по раније закљученим уговорима, као и емитованим хартијама од вредности по посебним законима,
 - (4) дуг Републике који настаје по основу дате гаранције Републике (у даљем тексту: гаранција), или по основу непосредног преузимања обавезе у својству дужника за исплату дуга по основу дате гаранције, ~~односно по основу контрагаранције коју даје Република,~~
 - (5) дуг локалне власти, као и правних лица из члана 1. овог закона за које је Република дала гаранцију;
- 3) **Задуживање** јесте узимање кредита, односно зајмова (у даљем тексту: кредит) и емитовање државних хартија од вредности за финансирање буџетског дефицита и дефицита текуће ликвидности, ~~за рефинансирање јавног дуга ЗА РЕФИНАНСИРАЊЕ ОБАВЕЗА ПО ОСНОВУ ЈАВНОГ ДУГА и за финансирање инвестиционих пројеката, као и давање гаранција и контрагаранција;~~
- 4) **Гаранција** јесте условна обавеза Републике да плати доспелу, а неизмирену новчану обавезу у случају ако локална власт, односно правно лице за које је Република дала гаранцију не изврши плаћање о року доспећа;
- 5) ~~**Контрагаранција** јесте гаранција коју Република даје државној заједници Србија и Црна Гора када је државна заједница Србија и Црна Гора гарант за измиривање обавеза по уговору о кредиту чија се средства користе за потребе Републике или за друге намене у Републици;~~
- 6) **Државне хартије од вредности** јесу краткорочне и дугорочне хартије од вредности које емитује Република;

7) **Финансијске институције**, у смислу овог закона, јесу банке, друштва за осигурање, брокерско-дилерска друштва, пензиони фондови, инвестициони фондови и штедионице;

8) **Примарно тржиште** јесте тржиште на којем се врши иницијална продаја државних хартија од вредности, непосредно или преко посредника;

9) **Страна валута** јесте валута стране државе;

10) **Привилегована информација** јесте информација која није доступна јавности, а значајна је за утврђивање цене државне хартије од вредности и чијим коришћењем се може стећи финансијска корист.

Члан 5.

Република се може задужити ради финансирања буџетског дефицита, дефицита текуће ликвидности, ~~рефинансирања неизмиреног дуга~~ РЕФИНАНСИРАЊА ДОСПЕЛИХ ОБАВЕЗА ПО ОСНОВУ ЈАВНОГ ДУГА, за инвестиције у капитална улагања и набавку финансијске имовине, као и за извршавање обавеза по датим гаранцијама.

Народна скупштина Републике Србије одлучује о задуживању Републике путем узимања дугорочних кредита, задуживању за финансирање инвестиционих пројеката, о давању гаранција и ~~контрагаранција~~, као и о непосредном преузимању обавезе у својству дужника по основу дате гаранције.

Влада Републике Србије (у даљем тексту: Влада) одлучује о емитовању дугорочних државних хартија од вредности, ако законом није друкчије одређено.

Министар надлежан за послове финансија (у даљем тексту: министар финансија) одлучује о узимању краткорочних кредита за финансирање буџетског дефицита, дефицита текуће ликвидности и за ~~рефинансирање јавног дуга~~ РЕФИНАНСИРАЊА ДОСПЕЛИХ ОБАВЕЗА ПО ОСНОВУ ЈАВНОГ ДУГА, као и о емитовању краткорочних државних хартија од вредности.

Министар финансија је једини овлашћен да у име Владе и за рачун Републике уговара задуживање и закључује уговоре о кредиту, односно емитује државне хартије од вредности.

Изузетно од става 5. овог члана, за закључивање уговора о кредиту, односно за емисију државних хартија од вредности, министар финансија може решењем овластити постављено лице у министарству надлежном за послове финансија (у даљем тексту: Министарство).

Дугорочним кредитима, односно дугорочним државним хартијама од вредности, у смислу овог закона, сматрају се кредити, односно државне хартије од вредности чији се период отплате протеже и на наредне буџетске године.

Узимање кредита, односно емитовање хартија од вредности из ст. 3. и 4. овог члана врши се у оквиру лимита утврђеног законом којим се уређује буџет Републике.

Акти о емитовању државних хартија од вредности из ст. 3. и 4. овог члана објављују се у "Службеном гласнику Републике Србије".

~~Задуживање за финансирање дефицита текуће ликвидности~~

ЗАДУЖИВАЊЕ ЗА ФИНАНСИРАЊЕ ТЕКУЋЕ ЛИКВИДНОСТИ

Члан 6.

Задуживање за финансирање дефицита текуће ликвидности јесте узимање кредита, односно емитовање државних хартија од вредности ради финансирања неусклађених кретања у приходима и расходима буџета у току буџетске године.

Укупан дуг по основу задуживања из става 1. овог члана мора се вратити до 31. децембра текуће буџетске године.

У току буџетске године, задуживање за финансирање дефицита текуће ликвидности не сме прећи 5% укупно остварених прихода у претходној буџетској години.

~~Задуживање за финансирање буџетског дефицита~~

ЗАДУЖИВАЊЕ ЗА ФИНАНСИРАЊЕ БУЏЕТСКОГ ДЕФИЦИТА И РЕФИНАНСИРАЊЕ ДОСПЕЛИХ ОБАВЕЗА ПО ОСНОВУ ЈАВНОГ ДУГА

Члан 7.

Задуживање за финансирање буџетског дефицита јесте узимање кредита, односно емитовање државних хартија од вредности, код којег се дуг преноси у наредне буџетске године.

РЕПУБЛИКА СЕ МОЖЕ ЗАДУЖИВАТИ ЗА РЕФИНАНСИРАЊЕ ОБАВЕЗА ПО ОСНОВУ ЈАВНОГ ДУГА УЗИМАЊЕМ КРЕДИТА, ОДНОСНО ЕМИТОВАЊЕМ ДРЖАВНИХ ХАРТИЈА ОД ВРЕДНОСТИ, ПОД УСЛОВОМ ДА СЕ СРЕДСТВА ОД ТОГ ЗАДУЖИВАЊА КОРИСТЕ ЗА ПЛАЋАЊЕ НЕИЗМИРЕНОГ ИЗНОСА ДУГА ИЛИ ПЛАЋАЊА ПО ОСНОВУ ИЗДАТИХ ГАРАНЦИЈА.

Износ задужења за финансирање буџетског дефицита И РЕФИНАНСИРАЊЕ ДОСПЕЛИХ ОБАВЕЗА ПО ОСНОВУ ЈАВНОГ ДУГА не сме бити већи од ограничења утврђеног у закону којим се уређује буџет Републике за ту годину.

~~Ограничење за задуживање представља нето износ дуга који може да остане неизмирен на крају буџетске године, при чему се утврђују посебна ограничења за задуживање у домаћој, односно иностраној валути.~~

~~У случају да су државне хартије од вредности емитоване уз дисконт, ограничење се обрачунава на основу номиналне вредности која је важила у време емитовања тих хартија.~~

~~Задуживање за рефинансирање~~

~~Члан 8.~~

~~Република се може задуживати за рефинансирање узимањем кредита, односно емитовањем државних хартија од вредности, под условом да се средства од тог задуживања користе за плаћање неизмиреног износа дуга или плаћања по основу издатих гаранција.~~

Задуживање за финансирање инвестиционих пројеката **Члан 9.**

Задуживање за финансирање инвестиционих пројеката јесте узимање кредита, односно емитовање државних хартија од вредности ради финансирања развојних пројеката који ће омогућити унапређење, ефикасност и ефективност привреде и економског развоја Републике, под условом да се финансирање врши на рок дужи од једне године.

ВЛАДА ПОСЕБНИМ АКТОМ УРЕЂУЈЕ НАЧИН ПРАЋЕЊА РЕАЛИЗАЦИЈЕ ИНВЕСТИЦИОНИХ ПРОЈЕКТА КОЈИ СЕ ФИНАНСИРАЈУ ИЗ КРЕДИТА ИЛИ ДРЖАВНИХ ХАРТИЈА ОД ВРЕДНОСТИ.

Дефиниција и стратегија за управљање јавним дугом **Члан 11.**

Циљ управљања јавним дугом је да се смање трошкови задуживања Републике у складу са одговарајућим степеном ризика.

Управљање јавним дугом обухвата:

- 1) обављање трансакција ради управљања ризиком, укључујући и смањивање или елиминисање ризика од промене курса, каматних стопа и других ризика;
- 2) доношење одлука о куповини и продаји страних валута;
- 3) праћење дневног салда на систему консолидованог рачуна трезора;
- 4) ~~инвестирање и обављање осталих трансакција са приливима по основу јавног дуга и осталом расположивом готовином Републике после редовног извршења буџета Републике.~~ **УПРАВЉАЊЕ ПРИЛИВИМА ПО ОСНОВУ ЈАВНОГ ДУГА, ИНВЕСТИРАЊЕ И ОБАВЉАЊЕ ОСТАЛИХ ТРАНСАКЦИЈА СА ВИШКОВИМА ЛИКВИДНОСТИ, ОДНОСНО СРЕДСТВИМА ФИНАНСИЈСКЕ ИМОВИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ПОД УПРАВЉАЊЕМ.**

Министар управља јавним дугом и припрема стратегију за управљање јавним дугом.

~~Стратегија за управљање јавним дугом се доставља Влади на усвајање једном годишње.~~ У ЦИЉУ АКТИВНОГ УПРАВЉАЊА ЈАВНИМ ДУГОМ ВЛАДА ИМЕНУЈЕ КОМИТЕТ ЗА УПРАВЉАЊЕ ЈАВНИМ ДУГОМ И СРЕДСТВИМА ФИНАНСИЈСКЕ ИМОВИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ПОД УПРАВЉАЊЕМ, КОЈИ ЗА СВОЈ РАД ОДГОВАРА МИНИСТРУ.

МИНИСТАР ЋЕ ДОНЕТИ ПРАВИЛНИК О ЗАДАЦИМА, ФУНКЦИОНИСАЊУ И ОРГАНИЗАЦИЈИ КОМИТЕТА ЗА УПРАВЉАЊЕ ЈАВНИМ ДУГОМ И СРЕДСТВИМА ФИНАНСИЈСКЕ ИМОВИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ПОД УПРАВЉАЊЕМ, У РОКУ ОД 90 ДАНА ОД ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА.

МИНИСТАР ДОНОСИ АКТ КОЈИМ СЕ УТВРЂУЈЕ КОЈА ЈЕ ФИНАНСИЈСКА ИМОВИНА ПОД УПРАВЉАЊЕМ.

~~Стратегија из става 4. овог члана је саставни део Меморандума о буџету и економској и фискалној политици за буџетску годину и наредне две фискалне године.~~ СТРАТЕГИЈА ИЗ СТАВА 3. ОВОГ ЧЛАНА ЈЕ САСТАВНИ ДЕО ФИСКАЛНЕ СТРАТЕГИЈЕ ЗА НАРЕДНИ СРЕДЊОРОЧНИ ПЕРИОД.

Отплата јавног дуга

Члан 15.

У току извршења буџета Републике не могу се вршити измене у плану амортизације јавног дуга, као ни у методологији за примењивање тог плана, осим у случају прилагођавања ових плаћања променама у обавезама на име јавног дуга.

Услови уговора који се односе на јавни дуг не могу се једнострано мењати.

Министар финансија може закључити уговор са Народном банком Србије ИЛИ НЕКОМ ДРУГОМ ДРЖАВНОМ ИНСТИТУЦИЈОМ за обављање појединих послова у вези са отплатом јавног дуга.

Овлашћење за давање гаранције

Члан 16.

~~Република може дати гаранцију за измирење дуга државне заједнице Србија и Црна Гора, за део дуга Републике.~~

Република може дати гаранцију за измирење дуга ЛОКАЛНЕ ВЛАСТИ И правних лица из члана 1. овог закона (у даљем тексту: дужник).

Република може дати гаранције из ~~ст. 1. и 2.~~ СТАВА 1. овог члана у складу са законом којим се уређује буџет Републике за текућу годину.

РЕПУБЛИКА МОЖЕ ДАТИ ГАРАНЦИЈЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА САМО АКО СЕ СРЕДСТВИМА КРЕДИТА ЗА КОЈИ СЕ ДАЈЕ ГАРАНЦИЈА ФИНАНСИРАЈУ КАПИТАЛНА УЛАГАЊА ДУЖНИКА. РЕПУБЛИКА НЕ МОЖЕ ДАТИ ГАРАНЦИЈЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА АКО СЕ СРЕДСТВИМА КРЕДИТА ЗА КОЈИ СЕ ДАЈЕ ГАРАНЦИЈА ФИНАНСИРА ТЕКУЋЕ ПОСЛОВАЊЕ ДУЖНИКА ОДНОСНО ЗА ПОТРЕБЕ ЛИКВИДНОСТИ ДУЖНИКА.

Гаранције из ~~ст. 1. и 2.~~ СТАВА 1. овог члана дају се у форми закона.

Обим средстава за давање гаранције

Члан 17.

Република може дати гаранцију за измирење дуга дужника под условима из члана 16. став ~~3.~~ 2. овог закона, у висини средстава која се утврђују у складу са законом и уговором о кредиту.

Давање контрагаранције

Члан 25.

~~Република даје контрагаранцију државној заједници Србија и Црна Гора, под условима и на начин утврђен законом којим је прописано давање контрагаранције.~~

~~Регресно право из члана 22. овог закона које Република има према дужнику, Република има и према кориснику кредита за које је дала контрагаранцију државној заједници Србија и Црна Гора.~~

~~Емитовање државних хартија од вредности~~

ЕМИТОВАЊЕ И ТРГОВАЊЕ ДРЖАВНИМ ХАРТИЈАМА ОД ВРЕДНОСТИ

Члан 26.

Влада уређује опште услове за емисију и продају државних хартија од вредности на примарном тржишту и ближе елементе примарног тржишта државних хартија од вредности.

Државне хартије од вредности емитују се у нематеријализованом облику.

Министар финансија може закључити уговор са Народном банком Србије или Централним регистром, депоом и клирингом хартија од вредности а.д. Београд (у даљем тексту: Централни регистар ХОВ) за обављање појединих послова у вези са државним хартијама од вредности.

ДРЖАВНИМ ХАРТИЈАМА ОД ВРЕДНОСТИ МОЖЕ СЕ ТРГОВАТИ НА РЕГУЛИСАНОМ ТРЖИШТУ И ОТЦ ТРЖИШТУ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ.

Клиринг и салдирање

Члан 28.

Министар финансија, или постављено лице у Министарству које он овласти, доноси одлуку о клирингу и салдирању у примарној емисији државних хартија од вредности којима се може трговати на иностраном финансијском тржишту.

~~Одлуку о избору стране клириншке куће доноси министар финансија.~~

Клиринг и салдирање државних хартија од вредности емитованих на домаћем тржишту обавља Централни регистар ХОВ.

Задуживање локалне власти

Члан 34.

Локалне власти се могу задуживати у земљи и иностранству, односно на домаћем и иностраном тржишту.

Локалне власти се могу задуживати у домаћој и страниј валути, у складу са овим законом.

Локалне власти не могу давати гаранције ПРАВНИМ ЛИЦИМА ЧИЈИ СУ ОСНИВАЧ НИТИ БИЛО КОМ ДРУГОМ ПРАВНОМ ЛИЦУ.

~~**Задуживање локалне власти за финансирање дефицита текуће ликвидности**~~

ЗАДУЖИВАЊЕ ЛОКАЛНЕ ВЛАСТИ ЗА ФИНАНСИРАЊЕ ТЕКУЋЕ ЛИКВИДНОСТИ

Члан 35.

Локалне власти се могу задуживати за финансирање дефицита текуће ликвидности, који настаје услед неуравнотежености кретања у јавним приходима и јавним расходима.

Укупан износ задуживања из става 1. овог члана мора се вратити пре краја буџетске године у којој је уговорено и не може се рефинансирати или пренети у наредну буџетску годину.

У току буџетске године задуживање за финансирање дефицита текуће ликвидности не сме прећи 5% укупно остварених прихода буџета локалне власти у претходној години.

Начин пласирања средстава и задуживања локалне власти

Члан 37.

Локалне власти могу, у циљу смањења трошкова задуживања, а у складу са одговарајућим степеном ризика, пласирати средства, односно обавити остале трансакције са расположивом готовином, после редовног извршења буџета локалне власти, по каматној стопи која није нижа од ~~есконтне стопе~~ РЕФЕРЕНТНЕ КАМАТНЕ СТОПЕ Народне банке Србије.

Локалне власти се могу задуживати узимањем кредита или емитовањем дугорочних хартија од вредности (муниципалних обвезница), које могу куповати домаћа и страна правна и физичка лица, у складу са законом којим се уређује тржиште капитала.

Локалне власти месечно достављају Министарству податке по врстама задуживања, износу и отплати дуга, вредности и нивоу каматних стопа.

Министар финансија ближе уређује начин извештавања локалне власти о задуживању из става 3. овог члана.

Регресно право

Члан 38.

Ако је по основу издате гаранције, ~~односно контрагаранције~~, као и у случају непосредног преузимања обавеза у својству дужника, Република извршила ту обавезу уместо локалне власти, Република има право на повраћај главнице, камате и осталих трошкова који настану због неизвршења, односно неблаговременог извршења обавеза, као и право да од локалне власти наплати законску затезну камату.

Република остварује право на повраћај средстава из става 1. овог члана обуставом права учешћа општина, градова, односно града Београда, у порезима које им уступа Република, односно трансферима утврђеним посебним законом, до висине износа измирене обавезе и обрачунате законске затезне камате до дана измирења обавезе, или активирањем других инструмената обезбеђења.

~~IX КОНТРОЛА, ЕВИДЕНЦИЈА И ИЗВЕШТАВАЊЕ~~

IX. ПРАЋЕЊЕ РЕАЛИЗАЦИЈЕ, КОНТРОЛА, ЕВИДЕНЦИЈА И ИЗВЕШТАВАЊЕ

Техничка и финансијска контрола

ПРАЋЕЊЕ РЕАЛИЗАЦИЈЕ И КОНТРОЛА

Члан 40.

~~Контролу спровођења техничких и финансијских одредаба уговора о кредиту за које је Република дала гаранцију, обавља јединица за управљање пројектом (у даљем тексту: ЈУП) која се образује при кориснику кредита.~~

~~ЈУП, сваких шест месеци, доставља Министарству и надлежном министарству извештај о контроли из става 1. овог члана.~~

~~Министар финансија ближе уређује облик и садржину извештаја о контроли из става 2. овог члана.~~

ПРАЋЕЊЕ РЕАЛИЗАЦИЈЕ, КОНТРОЛУ И ИЗВЕШТАВАЊЕ У ВЕЗИ СА СПРОВОЂЕЊЕМ ТЕХНИЧКИХ И ФИНАНСИЈСКИХ ОДРЕДАБА УГОВОРА О КРЕДИТУ ЗА ФИНАНСИРАЊЕ ИНВЕСТИЦИОНИХ ПРОЈЕКТА ОБАВЉА ЈЕДИНИЦА ЗА УПРАВЉАЊЕ ПРОЈЕКТОМ (У ДАЉЕМ ТЕКСТУ: ЈУП) КОЈА СЕ ОБРАЗУЈЕ ПРИ КОРИСНИКУ КРЕДИТА.

ЈУП, СВАКОГ КВАРТАЛА, ДОСТАВЉА МИНИСТАРСТВУ И НАДЛЕЖНОМ МИНИСТАРСТВУ ИЗВЕШТАЈ О РЕАЛИЗАЦИЈИ ПРОЈЕКТА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА.

МИНИСТАР ФИНАНСИЈА БЛИЖЕ УРЕЂУЈЕ ОБЛИК И САДРЖИНУ ИЗВЕШТАЈА О РЕАЛИЗАЦИЈИ УГОВОРА О КРЕДИТУ ЗА ФИНАНСИРАЊЕ ИНВЕСТИЦИОНИХ ПРОЈЕКТА ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА, КАО И УСЛОВЕ ЗА ОТКАЗИВАЊЕ КРЕДИТА И КАЗНЕ ЗА КОРИСНИКЕ КРЕДИТА УСЛЕД НЕУСПЕШНЕ РЕАЛИЗАЦИЈЕ ПРОЈЕКТНИХ ЗАЈМОВА.

Евиденција и извештавање

Члан 41.

Министарство води евиденцију о јавном дугу Републике.

Евиденција из става 1. овог члана садржи нарочито податке о износу и отплати јавног дуга, датој гаранцији, ~~односно контрагаранцији~~, вредности, нивоу каматних стопа и провизији за дату гаранцију.

Министарство једном годишње подноси извештај Влади о подацима из евиденције из става 1. овог члана.

Министар финансија може закључити уговор са Народном банком Србије за обављање појединих послова у вези са вођењем евиденције о јавном дугу Републике.

Надлежност

Члан 44.

У вези са јавним дугом, Управа обавља послове који се односе на:

- 1) праћење преговора о задуживању;
- 2) државне хартије од вредности;
- 3) управљање приливима по основу јавног дуга **ИНВЕСТИРАЊЕ И ОБАВЉАЊЕ ОСТАЛИХ ТРАНСАКЦИЈА СА ВИШКОВИМА ЛИКВИДНОСТИ ОДНОСНО СРЕДСТВИМА ФИНАНСИЈСКЕ ИМОВИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ПОД УПРАВЉАЊЕМ.**

- 4) смањење ризика;
- 5) праћење и анализирање стања и промена на домаћим и иностраним финансијским тржиштима;
- 6) припремање стратегије за управљање јавним дугом;
- 7) праћење задуживања локалне власти;
- 8) праћење задуживања правних лица када се тражи гаранција;
- 9) вођење евиденција и рачуноводствених послова о јавном дугу и финансијско извештавање;
- 10) управљање финансијским информационим системом;
- 11) предлагање забране учествовања у куповини државних хартија од вредности на примарном тржишту;
- 12) обављање других послова, у складу са законом.

VII. АНАЛИЗА ЕФЕКТА ЗАКОНА

- Одређење проблема које овај закон треба да реши

Изменама и допунама Закона о јавном дугу ограничава се задуживање по основу датих гаранција правним лицима за потребе ликвидности, чиме се уводи додатна финансијска контрола јавног сектора, такође законом се уводи посебна категорија финансијске имовине Републике Србије која ће бити под управљањем. Изменама закона Јединица за управљање пројектима, сваког квартала, доставља Министарству и надлежном министарству извештај о реализацији пројекта, како би се још више унапредила контрола извршења пројекта.

- Циљеви који се постижу његовим доношењем

Стабилизација и даље смањење учешћа јавног дуга у БДП.

- Које су друге могућности за решавање проблема?

С обзиром на значај материје која се регулише изменом и допуном Закона, односно да је законски регулисана, није предвиђена могућност регулисања подзаконским актом.

- Зашто је доношење акта најбоље за решавање проблема?

Предвиђене измене се односе на материју која је уређена Законом и у том смислу неопходно је извршити предложене измене и допуне.

- На кога ће и како највероватније утицати решења у Закону?

Предложеним законским решењима очекују се позитивни резултати по буџет Републике Србије.

- Који су трошкови које ће примена закона изазвати грађанима и привреди посебно малим и средњим предузећима?

Примена овог акта неће изазвати додатне трошкове грађанима и привреди.

- Да ли доношење закона стимулише појаву нових привредних субјеката на тржишту и тржишну конкуренцију?

Предложена законска решења неће директно утицати на појаву нових привредних субјеката на тржишту и тржишну конкуренцију.

- Да ли су заинтересоване стране имале прилику да изнесу своје ставове о овом закону?

Овај закон је у поступку припреме достављен надлежним државним органима.

- Које ће мере током примене акта бити предузете да би се остварили разлози доношења акта?

Сама примена закона требало би да утиче на остварење разлога за доношење акта у циљу што ефикаснијег и транспарентнијег управљања јавним дугом.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Овлашћени предлагач прописа–Влада

Обрађивач: Министарство финансија

2. Назив прописа

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЈАВНОМ ДУГУ

DRAFT LAW ON AMENDMENT TO THE LAW ON PUBLIC DEBT

3. Усклађеност прописа са одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум), односно са одредбама Прелазног споразума о трговини и трговинским питањима између Европске заједнице, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Прелазни споразум)

а) Одредба Споразума и Прелазног споразума која се односе на нормативну саржину прописа

Нема

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума и Прелазног споразума

Нема

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума

Нема

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума

Нема

д) Веза са Националним програмом за интеграцију Републике Србије у Европску унију

Нема

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније

Не постоје релевантни прописи Европске уније са којима је потребно ускладити одредбе Нацрта закона о изменама и допунама Закона о јавном дугу.

- а) Навођење примарних извора права ЕУ и усклађеност са њима
- б) Навођење секундарних извора права ЕУ и усклађеност са њима
- в) Навођење осталих извора права ЕУ и усклађеност са њима
- г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност
- д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније

5. Уколико не постоје одговарајући прописи Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност треба констатовати ту чињеницу. У овом случају није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа.

Не постоје релевантни прописи Европске уније са којима је потребно ускладити одредбе Предлога закона о изменама и допунама Закона о јавном дугу.

6. Да ли су претходно наведени извори права ЕУ преведени на српски језик?

Не

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик ЕУ?

Не

8. Учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености?

У изради Предлога закона о изменама и допунама Закона о јавном дугу нису учествовали консултанти.